

Zombor Béla

Az Isten karja ringat...

Péli Tamás emlékére

Együtt ágáltunk egyszer
 egy roppant markú Végzet
 tenyerében –
 megsápadt tüzünkre vetve
 nyirkos gondjainkat.
 Nyelved hegyén a bagóízű Múlt,
 nyelvem hegyén kiherélt Jelenünk
 leköpése
 előtti gyönyör
 örömeivel –
 Barnára pácolt arccal te,
 s én dühödt-hófehéren.

Az időtlen-Időt,
 a Boldogság Tavát
 kutattuk-mértük –
 az ÁTKOT, mely mindenből
 kiátkozott!
 – Az Isten karja ringat most, Tamás.,
 Szörnyeinkkel Ó n e m álmodhatott.

(1975–2001)

Három nap – három vers

(részlet)

2.

nézz reám az éji csendben
 amíg Ó zsoldárt hegedül –

kéreg lepné minden sejtem
 ha ágyunk hűltre sikerül –

ne vedd hátadra én Úram
 karámod tágas-szép akol –

mégis-testünk vígan suhan
 míg földi zsenjét abrakol –

marasztald hát ide-alá
 fohászom lenne záloga –

Te áldottál egykor reá
 azóta kél számról ima – – –

3.

Még mit nem! Hogy elfeledjem
 Az őszi záport mely kopár
 Rózsaaágra gyöngyült megint
 Cidrizve mint már annyiszor
 Ernyedten álltam ott – habár
 Lelkemre j ó s á g o d leint
 Látva felszem mit gógöm szült
 Nemezisem tárt kútfeje –
 A Torony lehajolt hozzám
 Kivirágzott minden köve

Aztán? elmúlt két éjszaka

Bitangolt álmatlan iszony
 Amint Szent Ferenc farkasa
 Ringatón fülembé tutult:
 „Átvág spirált Klárid erén
 Tündöklő-szelíd agyaram,
 Nem hozza a te halálod,
 Ama strófa még NÁLA van:
 Ki ön maga »A« költemény.”

(Zalaegerszeg, 2000 novemberében)